

POSĄDZIĆ (10) *vb pf*

o jasne.

inf posądzić (5). ◇ *fut 3 sg* posądzi (1). ◇ *praet 3 sg m* posądził (2). ◇ *2 pl m pers -ście* posądzili (1). ◇ *3 pl m pers* posądzili (1).

Sł stp: posędzić, *Cn brak*, *Linde XVIII w.*

1. Pomówić, negatywnie ocenić [kogo] (6) : *GlabGad* L8v; [*białogłowa i jej miły*] pierwey niż ku czemu przydą/ wżythełk fwiát ie poładzi *GórnDworz* Dd4v.

posądzić z czego [= *na podstawie czego*] (1): *Abowiem thego* wiele bywa/ iż chociay drugi iuż náfádzi ná co złe⁸⁰ vmyśl y fprawy fwoie/ y iużbyś go bełpiecznie mogł poładzić z onych podobieńtw á z onych początkow iego. *RejPos* 172v.

posądzić jakim (1): *Mogł* też był kto *Dawidá* poładzić iákim fzalonym *RejPos* 172v.

cum inf „być” jakim (1): *Błogoflawiony* ieft mąż ktorego pan bog nie po fądził [!] być winnym grzechu *WróbŻołt* 31/2.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): *Mogł* był káždy przełpiecznie poładzić *Páwłá* s. gdy iechał do *Dámáfzku*/ iż iechał ná łup *RejPos* 172v.

2. Orzec o czyjejs winie [w tym: kogo, co] (3) (4) : *Owości pánowie Ráyce*/ [...] *Dawnoście* ty poładzili/ *Co* z wieczorá nábroili. *RejZwierc* 234, 225; *Y* zebrał ten *Papież* nieiáką gromádę z fwych pochlebcow do *Florencey* ná *fynod*/ ná którym poładzili *fynodu Bázyleyfkiego decret* y vchwałę. *NiemObr* 176.

Zwrot: »lewie [= *niesłusznie*] posądzić« (1): *Dáy* mi fprawiedliwego fkázaniá fmierci chociá na ciele chociá na dnłfy [!] niezafłuzytz? *Ale* dlá twé fwiété milółci/ niesprawne ludfkié fady bez boiaznij wzgardzitz/ anij też fktorékolwie ftrony lewie poładzitz *Amen*. *OpecŻyw* 135v.

Synonimy: **1.** *osławić, osoczyć, pomówić, znieważyc*; **2.** *obwinić, obżałować, oskarżyć, uwinić*.

Formacje współrdzenne cf SAĐZIĆ.

Cf POSĄDZENIE, POSĄDZONY